

de Cornelis i les Agulles de Santa Magdalena, salven l'enorme desnivell existent entre el caire de l'enlairada serra i el clot de Joanetes, el qual, en alguns llocs alcança prop de 800 metres. Aquests grans precipicis, que no són del tot verticals, sinó que estan formats per colossals graonades de dura penya, són suportats per ràpides i enxorregades pendents que perden obliquïtat a mida que s'acosten al llit del naixent rierol.

A l'expert excursionista desitjós de proporcionar-se intenses emocions, dec recomanar-li l'escalada per la seva part de migjorn a un dels cims que coronen l'important massís. No li mancaran preses ni coronises que li facilitaran l'ascensió, ni perills per afrontar. Ni tampoc deixarà d'experimentar, al trepitjar victoriós el cim al pretès, una vera joia en recomptar les dificultats vençudes. No deixaran d'ésser per a ell uns moments emocionants els de descobrir per tots indrets vastes extensions de territori que, com un veritable mapa de relleu, se li presentaran al seu esguard.

Aquest massís de Puigsacalm és, segons el geògraf Gonçal de Reparac (fill), el gran condensador de pluges de la comarca de Vic. En ell s'hi originen freqüents turbonades ocasionadores de temporals d'aigua i calamarsa; en esdevenir persistents en certes èpoques de l'any, els rius Ges i Fornés, que ja són essencialment de caràcter torrencial, experimenten sobtades revingudes que més d'una vegada han causat danys considerables als establiments industrials edificats en les seves ribes.

A l'hivern, la neu es possessiona en aquest cimals durant qualques setmanes, i aleshores aquests ondulats rasos que han donat nom al Puigsacalm reben la visita dels devots als esports de neu que prefereixen la quietud d'aquests indrets al bullici de les concorregudes pistes pirenenques.

A més dels aligots, gralles i esparvers que, com he dit més amunt, tenen llur estratègica mansió en aquestes abruptes timberes, transiten per aquests verals guineus i porcs senglars. L'estiu passat, tot fent camí cap a Santa Magdalena de Cambrils, junt amb altres companys d'excursió, ens creuàrem amb un escamot de pagesos armats que venien seguint el rastre d'una família de porcs senglars amb la seva garrinada. Semblants escamots, compostos de pagesos de Vidrà, Ciuret, Pla Traver i altres masies, s'organitzen sovintment amb la finalitat de reduir l'existència d'aquesta llei d'animalots que tantes destroces causen en els conreus.

La flora d'aquests enlairats terrenys és força interessant. S'hi arrelen múltiples plantes que a la primavera i estiu ornamenten el paisatge amb llurs floretes de variats colors. Hi són molt abundants les orquidees i altres plantes medicinals.

I en la seva descripció cal només fer esment de l'excel·lent punt de mira que és aquest cim que ens ocupa.